

[Aksel Larsen.]

om det, der virkelig har reel betydning for folket.

Men når vi har et kongedømme, mener vi, at for det første skal man sikre, at det er folkerepresentationen, der er det højeste herhjemme; for det andet vil det naturligvis være rimeligt, at man i pagt med den almindelige forsikring om, at kvinderne skal være ligestillede med mændene, også sørger for, at de er det på dette område. Jeg mener, det må være langt vigtigere at sikre kvindens reelle ligestilling med mænd på en lang række andre områder, men det ændrer ikke, at vi mener, det også bør ske på dette område.

Det sker imidlertid ikke fyldest ved det fremsatte forslag til tronfølge lov, som jo iøvrigt har voldt de allerstørste vanskeligheder i forfatningskommissionen, sådan at man mange gange har været fristet til at sige: Mine herrer, var det ikke meget nemmere, at vi afskaffede dette og i stedet for indførte en republik? Det sker ikke fyldest i det fremsatte forslag til tronfølge lov, og den højtærede statsminister er ikke i stand til at give nogen begrundelse for, at man ikke her vil indrømme kvinder ligeret med mænd; statsministeren kom kun med noget snak om, at under de givne omstændigheder m. v. gav man kun betinget kvindelig arvefølge. Ja, men denne omstændighed og forskellige andre omstændigheder gør, at mit parti ikke vil have noget at gøre med forslaget om ændret tronfølge. Det vil vi lade de andre partier køre med selv og afgøre, hvordan de vil indrette det, og det kan vi så meget mere roligt gøre, som det som sagt ikke har den allerstørste betydning.

Jeg må endnu kun tilføje en bemærkning, nemlig den, at hvis man fra regeringens og de andre partiers side forestiller sig, at går grundlovsforslaget igennem og får vi en ny tronfølge lov — og det kan vi kun få, hvis grundlovsforslaget går igennem —, skal man være forpligtet til at pensionere den nuværende tronfølger og hans efterkommere, så må jeg sige, at det kan jeg aldeles ikke se nogen grund til. Hvis man har planer i den retning, må man på forhånd vide, at det vil vi modsætte os, vi ser ingen grund til noget sådant, navnlig ikke når man behandler de arbejdere, der mister deres arbejde; så elendigt, som tilfældet er.

Hvad grundlovsforslagets bestemmelser om frihedsrettighederne angår, da finder vi,

at der på adskillige punkter er sket fremskridt, på et enkelt punkt endda et meget væsentligt fremskridt. Jeg tænker her på den foreslåede § 72, som indledes med:

„Den personlige frihed er ukrænkelig.

Ingen dansk borger kan på grund af sin politiske eller religiøse overbevisning underkastes nogen form for frihedsberøvelse.“

Jeg finder, at det er en aldeles glimrende formulering. Jeg ville bare ønske, at man også vil huske den i fremtiden, for der var engang for ikke så forfærdelig mange år siden, da man glemte, at noget sådant stod også i Danmarks nuværende grundlov, og da man underkastede borgerne frihedsberøvelse på grund af deres politiske opfattelse.

Det er desværre også sådan, at man tillader sig at føre kartotek over borgerne, hemmelige politi- og militærkartoteker i henhold til borgernes politiske opfattelse, og det turde være i strid med denne bestemmelse i grundloven. Grundlovens bestemmelser er gode, men det ville være rart, hvis man havde sikkerhed for, at de også blev overholdt, og vi kunne godt tænke os, at man adskillige steder i grundloven ligefrem tilføjede eftersætninger, der tilsigtede at skabe en vis garanti for, at de, der har afgivet højtidelig forsikring om at holde Danmarks Riges Grundlov, hvadenten de er rigsdagsmedlemmer, ministre, embedsmænd eller politibetjente, også virkelig gør noget for at overholde grundloven, og at det er sikkert, at hvis de bryder den, skal de under alle omstændigheder, ligegyldig hvilken undskyldning de fremfører, ikendes lovens strengeste straf.

Sådanne ideer har jeg fremført i forfatningskommissionen. Der har ikke været nogen stemning for dem, og jeg kan i og for sig godt forstå det, fordi de 5 andre partier i fællesskab har ansvaret for de grundlovsbrud, der blev begået for nogle få år siden.

Men bortset fra dette er der i paragraffen et meget stort fremskridt. Det er i paragraffens stk. 6, hvor det er lykkedes at få ind en bestemmelse om, at administrativ frihedsberøvelse, herunder fjernelse af børn fra hjemmet, fremtidig kun kan finde sted på det vilkår, at de pågældende, om de ønsker det, kan få sagen for en domstol under betryggende garantier, altså med en forsvarer og med kendskab til de anklager, man rejser mod dem. Sålænge jeg har været medlem af folketinget, og det er mere end 20 år, har